

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

non enim tibi ignota est subscriptionis formula: *Hanc Confessionem ut piam iudeo, ita eam subscribo.* De Confessione & Apologia quod mones, tum curabimus, cum omnium subscriptiones habuerimus, nec de fide nostra dubitetis. Quod si ergo tibi & tuis collegis ad hunc modum probatum fuerit exemplum, tu alia quoque per literas corrigas exempla, ad tuos vicinos missa, idque nulla interposita mora, ne forte & alii hujus instinctu similes excusationes praetexant. Ad Sulcerum quoque meas literas una cum exemplo correcto transmittes Basileam, & eundem rogabis, ut & ipse cum Collegis subscriptat & subscriptionem apud Ministros Ecclesiae in proximis Ecclesiis ad ditionem Rötelensem spectantibus expediat. Est haec quidem molestia aliqua, sed filio DEI gratus & Ecclesiae salutaris labor, quem Dominus compensabit & ego promereret studebo. Bene & feliciter Vale. Et exemplum subscriptum remittas per hunc ipsum nuncium, quod facile fieri poterit. Utinam & manus Illyrici signatum, quem nullam justam causam amplius habiturum confido. Sed cave quæso longam subscriptionem, quæ vel seipsum scilicet, vel alios tacite acuset, vel totam nostram actionem suspectam reddat. Iterum vale & meo & Collegarum meorum nomine Collegas omnes tuos salutabis. Et meo nomine etiam rogabis Illyricum, ut bonorum virorum consilia sequatur, ne magis pro honore sui nominis, quam veritate sollicitus esse videatur, idque si nullius, saltem meo exemplo faciat, qui meum nomen non modo negligo, sed etiam conculcari patior, modo pia pax sine jactura veritatis Ecclesiae redimatur, paratus & vitam impendere, si ita Domino videbitur. Iterum & tertio vale. Raptim Tubingæ, 9. Martii, 1571.

Tuus ex animo frater

Jacobus Andreæ.

XXXVI.

Srariores à me acceperisti ad tempus, Vir Reverende & Charissime frater, non tabellariorum quidem penuria, qui complures oblati sunt, quam quod paroxismus apud nos exortus me admodum districtum tenuit, & perturbavit. Tantò enim plus molestiae ferunt ejus generis certamina, quo magis ingravescit ætas. Et accedit mihi, quod mulieribus, quæ sèpè matres fuere: ut tantò minus se ad partum idoneas esse fateantur, quo peperere frequentius. Scio tamen, ut maxime odiosi sint scandalique pleni Ecclesiastici conflictus, non tamen raro esse necessarios. Hac vero causa certè fuit, ut cum cogitationes studia & occupationes direxisse in ejus,

genet

quem dixi; controversiae statim, fuerim minus cum erga te, quem meritò facio maxi-
mi, tum alios amicos officiosus. Tentata sunt certe ab Antagonistis extrema omnis,
& ut accepisti tu quoque, intervenere Tigurinorum Legati politici, senatorii ordinis
primi, non quidem ut inter partes arbitros sele offerrent, sed ut scriptiōnēm à nostris,
quaè pridem postulata fuerat, suæ confessioni impetrarent: aut si id nostri detrecta-
rent concedere, saltem nostram anno 34. aeditam, (cuius auctōrem Bucerum eviden-
tibus argumentis conjicio) suæ adjungi, & in p̄fatione ejus fieri mentionem ab
ipsis nostri permitterent. Exceptū hi sunt à nostris & dimissi perhumaniter, sed
sine responso, quod nuper adeo ad ipsos prescriptum est, quo significatum, neque
nostros subscriptiōnēs ipfōrum confessioni, neque velle, ut nostra ipsorum formula
quovis modo adjungatur. Per cetera conjunctionem & quaè ad fœdus pertinent,
illibata servaturos. Contuleram & ego ipse corām cum legatis, idque ut aequum
erat, placidē. Magna ergo de spe deciderunt Antagonista, cum intellegent, quod
unicum superesse videbatur refugium & patrocinium, ipsis parum firmum esse.
Nunc ergo ad pacem res spectat, quod etiam concordia formula, pridem à D. Buc-
ero composita, & quæ à nostro senatu approbata, & ad observandum ministris injuncta
fit, atque ipsa confessio. Ex qua non nobis tantum sed posteris etiam ad professi-
onem & conservationē veræ doctrinæ, firmamentum futurum sit. Quæqua-
ctenus docuimus ex Domini verbo, minori cum aplausu oppugnare possint. Ro-
gamus autem Dominum, ut his non infaustis initiis Dominus uberiora incrementa
dare indies dignetur. Pro scripto, quo historia authoris Jacobi Andreae, magnam
gratiam habeo, cognovi ex eo, prorsus spēm meam auguriumque non fuisse vana,
etsi multorum cum metu solicitudinem non ignorarem. Dedit ergo Dominus luc-
cessum non vulgarem plenissimo electo ad hoc opus organo, quem video, ut publi-
cæ pacis concordiae que ita cum primis veritatis rationem habuisse. Nec dubium est,
7 Maii 1570
in Zerbst
augustinus
quoniam cordati omnes formulam Servestī constitutam sint approbaturi. Nos certe
hic eam doctrinæ rationem observamus. De subscriptione tamen polliceti idcir-
co nihil possumus, quod cum circa consensum nostri Magistratus à nobis fieri non
queat, periculum est, ne velint concedere, ut cum nuper Tigurinis postulantibus ne-
gata sit, ne etiam recusat aliis ad evitandam confederatorum offensionem. Inte-
rea vero nostrum consensum aperte, publicè privatimque declarare pergimus.
Optandum est autem, ut Heshulii zœlus in tempestivus spiritu mansuetudinis tempe-
retur, & magis accommodentur, quaè habet vir ille, illustria dona ad Ecclesiæ adifi-
cationem, sed & ut alii cum justa fidei constantia, charitatem Christi servis dignam
declarant, quo minus exhibeamus jucunda hostibus, infestissimis Papistis, phanati-
cisque odiosissimis hominibus spectacula. Quod minutiōnē sanguinis, quam
scribis non infelicitate cessisse, attinet; censeo ad diem 12. Aprilis incidentam venam
esse, idque sub utroque genu, quantitas vero sanguinis mediocris, si modò fluant
venae recte tactæ, mediocris emitti solet, ut nec nimia emittatur copia, nec prepro-
pere

perè tamen sistatur effluxus. Narraverat autem nuper Polonus, per quem literas ad te dederamus, in Polonia à Podagricis magno cum successu usurpari Therebintinas pillulas, manè & vesperi, ex therebinto lota cum aqua rosarum saccato mixtis confectiones, ut ad nucis avellanae magnitudinem una vesperi, altera manè sumatur, idque in dies singulos, quod quidem mitissimum remedium fuerit, renibus etiam valde congruens, circa laetionem ventriculi. Sed hoc hactenus meæ conjugi persuadere nequivi, quod nimio soleat esse ad medicamentorum usum quorumcunque difficilis. De filiis tuis idem scribo, quod semper, faciunt non impigrè officium, versantur in utraque philosophia, meo iudicio non sine profectu, ut sperem, patriæ operam præstituros frugiferam. De Cypro occupata horrenda narrantur, & jam bella etiam contra Ungariam à Turca parati nunciant complurimi. Sed hæc sunt flagella D. peccatis nostris debita, quæ seriat pœnitentiæ studio nos avertere convenient. Sed bene vale, vir Reverende & charissime frater. Scripsi Basileæ, 12. Martii. Anno

1571.

M. Philippus, ad Synodum Hochbergica proficisci mihi cupiuit adjungi, quod etsi ægrè permisi, quod sumptum malim vitare, non potui tamen negare pœnitiens, quando non ultra quatriduum emansurus sum.

M. Erasmo in Canicularibus dabimus locum sacra profitendi.

T. d.

totus & ex animo frater

S. Sulcerus. D.

XXXVII.

S. in Domino.

Ignosces, Ornatissime Dn. Magister, festinationi meæ, tametsi jam sæpe leadem excusatione utar. Literas tuas proximas, ut sanè omnes abs te, magna accepi, legique voluptate. Nam & ad meas amicissimè scriptæ erant, & de tuis rebus me faciebant certiore, quod mihi erat gratissimum. Ac tametsi Hochbergense iter impeditum fuisse tua causa doleo: tamen alterum illud visitationis Rötelanæ, de quo D. Doctor mihi retulit, vobis gratulor. Magnum enim mea sententia est, non audire tantum tam præstantes Theologos, sed eorum quoque ~~ingratiarum~~ in agro Domini posse perspicere: de quo genere si per otium quædam ad me perscriperis, magno me beneficio affectum putavero. Tigurinos vomitus vidimus, quos nisi eructassent illi, multi de veritate Testamenti Brentiani dubitassen: nunc re ipsa experiuntur, sub illa pia & modesta responsione mendacii & homicidii spiritum latere. DEUM oro, ut suæ Ecclesiæ miscreatur, & ei gratias ago toto pestore, qui Basiliensem sit

Yy

tam